

man den der, kan man faa den billigst fra England, saa tager man den der. Nu ved det ærede Medlem lige saa vel som jeg, at Fragtforholdene ere noget forskellige for de to Lande, og der er et Forhold, som betyder meget, nemlig dette, at man i Westfalen kan læsse Kullene paa tyske Vogne, der gaa direkte herop og løbe til den danske Grænse for en lille Pris. Dette betyder jo noget med Hensyn til Fragtforholdene. Men, som sagt, saa længe jeg har Ansvaret for Licitationerne med Hensyn til Kulleleverancen til Statsbanerne, skal det altid være min Bestræbelse at tage rent købmandsmæssige Hensyn.

Det ærede Medlem (Birch) omtalte ogsaa Nyborg Havn, han ønskede, at den blev benyttet ved Kulleleverancer, og fremhævede den Fordel, det vilde være for den, hvis der kom Kulskibe derind. Ja, det er ganske rigtigt, og der er ikke noget at sige til, at det ærede Medlem som Repræsentant for Nyborg ogsaa tager lokale Hensyn, naar han retter sin Kritik mod Statsbanerne. Men naar han mente, at Statsbanerne ogsaa skulde tage Kul i Nyborg Havn, selv om — saaledes forstod jeg ham — de bleve lidt dyrere, synes det mig dog urimeligt at forlange, at Statsbanerne skulde bringe et saadant Offer. Noget andet er, at naar Statsbanerne kunne faa Kullene ind i Nyborg Havn lige saa billigt som ad anden Vej, synes det mig rimeligt at benytte Havnen. Der kunde maaske ogsaa være Tilfælde — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem nævnede et saadant —, hvor Statsbanerne vilde kunne faa dem billigere.

Det ærede Medlem omtalte endvidere den Maade, hvorpaa Statsbanerne udbyde sine Kulleleverancer, og sagde, at det var en Parodi paa offentlig Licitation, idet ikke alle Forhold, og navnlig ikke Kvalitetsprøverne, kom til at foreligge for Offentligheden. Jeg vil gerne derom sige, at der jo ikke her er Tale om Laboratorieforsøg. Nej, Statsbanerne foretage deres egne Prøver med to Kedler, som man har indrettet til dette Brug, og som hver kan tage et meget betydeligt Kvantum Kul. Der foretager man disse Prøver af Kullenes Varmeevne, og disse Prøver ere ganske rigtigt ikke blevne offentliggjorte. Det hænger sammen med, at hvis man offentliggjorde dem, vilde man komme til at gøre Reklame for de Firmaer, hvis Kul indeholdt den største Procent, og det kan jo ikke være Meningen, at Statsbanerne skulle gøre sig til et Reklamebureau. En anden Side af Sagen er, at der jo ikke

alene er dette Hensyn at tage, idet den praktiske Prøve blandt andet ogsaa angaar dette, om Kullene ikke afsætte altfor mange Slakker o. s. v.

Det ærede Medlem (Birch) kritiserede meget stærkt, at Direktør Busse — der nu ikke længere staar i Statsbanernes Tjeneste — var Svoger til et Medlem af det Kulsyndikat, der havde leveret Kul til Statsbanerne. Jeg indrømmer, at dette Forhold var uheldigt og kunde afstedkomme Kritik. Nu er det imidlertid blevet mig sagt, at Direktør Busse, hver Gang der kom en ny Trafikminister — og det har jo ikke været saa grumme sjældent i den seneste Tid — og der var Tale om ny Udbydelse af Kul, henvendte sig til Ministeren og gjorde ham opmærksom paa dette Forhold. Det har Direktør Busse sagt til mig, og det er ogsaa blevet bekræftet fra anden Side, at det er Tilfældet, og det synes mig at tage noget bort af den Brod, der ellers kunde ligge i en Kritik af dette Forhold. Men dertil kommer jo ogsaa dette, at det til syvende og sidst er Ministeriet, der approberer Licitationstilbuddene og i saa Henseende har Ansvaret for, hvad der sker. Naturligvis vilde der kunne lægges Ansvar over paa Statsbanerne, hvis ikke alle Forhold Sagen vedrørende vare tilstrækkeligt klart oplyste for Ministeriet, hvis der var fordulgt noget. Men det er jeg overbevist om ikke har været Tilfældet, i alt Fald er det ikke mig bekendt. Og jeg vil sige, at skulde saadant blive mig bekendt, vilde, for at blive i det ærede Medlems Udtryk, Hammeren falde, og den vilde falde haardt. Men, som sagt, det er ikke mig bekendt. Derimod er det mig bekendt, at der baade i Statsbaneadministrationen og i Ministeriet sidder Embedsmænd, som føle deres Ansvar overfor den Gerning, de varetage. Det indrømmede det ærede Medlem ogsaa var ham bevidst, og indtil det modsatte er mig bevist, maa jeg holde paa, at der ikke foreligger noget i Retning af, at man for Ministeriet har forsøgt at skjule Forhold, som burde være belyste for Ministeriet, og som kunde vidne om et daarligt disciplinært Forhold.

I øvrigt maa jeg gentage med Hensyn til det ærede Medlems mange Anker over Licitationsforholdene, at det har været mig umuligt i den korte Tid, der er gaaet, siden det ærede Medlem holdt sit Foredrag, at faa alle disse Forhold undersøgt, men de skulle blive undersøgte. Det skal være min Bestræbelse at komme til Klarhed over de Forhold, som det ærede Medlem pegede paa, men det ærede Medlem